

El preu d'un pacte

Retol que assenyalava l'entrada al nucli de l'Estartit en la carretera que enllaça amb Torroella de Montgrí. Foto: EL PUNT AVUI.

Torroella de Montgrí, amb 66 km² de superfície, és un municipi privilegiat i inusualment extens de la Costa Brava. El massís del Montgrí, la plana agrícola del curs baix del riu Ter i les illes Medes en formen part. Un terme amb diferents nuclis de població, que aporta el 60% de la superfície terrestre del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter. Una important forest pública de propietat municipal i 15 km de línia de costa protegida en un 85%, amb espais naturals d'una gran biodiversitat, caracteritzen el nostre territori. Aquest paisatge fortament humanitzat és fruit d'una manera de fer i d'entendre l'entorn, que ens porta a on som ara i que ha fet possibles decisions que avui són percebudes com a estratègiques per a un desenvolupament econòmic i turístic respectuós amb el territori.

Des del meu punt de vista, no es compleixen cap de les condicions que poden portar a la partició del municipi i a la creació d'una entitat municipal descentralitzada. No hi concorren les circumstàncies de naturalesa geogràfica, històrica i econòmica necessàries. Un nou ens que ens podria comportar la degradació d'aquest paisatge conjunt, la pèrdua de qualitat en la prestació dels serveis generals del municipi i una inevitable pujada d'impostos. La creació, el 2002, d'un ens descentralitzat com el Consell Municipal de l'Estartit, va ser un punt de consens municipal del qual només han passat deu anys. Per ERC cal aprofundir en aquesta figura que LEST i CiU han buidat de contingut i a on es porten a discussió temes menors. En temps de crisi, cal buscar fórmules per millorar la gestió, però mai per fer-la més complexa. Aquest és un tema massa important per prendre decisions precipitadament.

Les EMD, entitats municipals descentralitzades, van ser creades per a la gestió de nuclis aïllats de muntanya o d'antics municipis, bàsicament per a la ordenació de boscos i pastures comunals. D'aquí ve que de les 63 EMD existents a Catalunya el 93% estiguin situades al nord de la demarcació de Lleida. A Girona no n'hi ha cap. A més, són ens amb greus dèficits democràtics que es gestionen amb un òrgan unipersonal de caràcter executiu que rep la denominació de president. En cap cas el que necessita un nucli turístic de la dimensió de l'Estartit.

Torroella de Montgrí no es pot permetre crear nous nivells de l'administració municipal que burocratitzin més la gestió i que signifiquin la contractació de més personal. Això voldria dir haver de retallar en altres temes actualment molt necessaris com l'atenció a les persones, l'educació i els serveis socials. A més, no es pot fomentar un nou caciquisme amb estructures clientelars en mans de determinats grups de negoci. Aquesta és una qüestió que va més enllà de l'equip de govern i que requereix, en tot cas, el màxim consens dels grups municipals i una informació transparent al conjunt de la població. No pot ser el preu d'un pacte.

Fa anys que des de l'Estartit es reclama més atenció a les necessitats d'un nucli turístic amb problemàtiques diferents de les de Torroella i cal que l'Ajuntament en sigui conscient. D'aquí ve la creació del Consell Municipal de l'Estartit. Però no oblidem que els regidors de LEI (ara LEST) han format part dels governs municipals des de fa més d'una dècada i, per tant, són coresponsables de totes les decisions preses en l'àmbit municipal. Ara no s'hi val a xiular, mirar cap a una altra banda i dir que tot s'ha fet malament. Des d'ERC creiem que cal planificar el futur del municipi amb sensibilitat, tenint en compte la idiosincràsia d'una població i de l'altra, establint prioritats i

fent que els recursos de què disposa l'Ajuntament s'inverteixin de la manera més eficient possible.

Dades com les de l'atur d'aquest estiu ens conviden a l'optimisme i ens esperonen a treballar conjuntament (atur a Catalunya: 24%; Girona: 23%; Torroella de Montgrí: 13%). Torroella i l'Estartit es complementen i es necessiten, formem un bon equip. Així ha estat fins avui i així hem de treballar conjuntament en el futur, si ens en volem sortir.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 27-08-2013 Pàgina 11

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/672765-el-preu-dun-pacte.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=m&utm_source=rss&utm_medium=m&utm_campaign=rss